

הקדוש בקדושת דמים - נפדה.

הקדוש בקדושת הגוף וראוי למזבח - אינו נפדה.

הקדוש בקדושת הגוף ואינו ראוי למזבח (כגון שנטמא או שנפל בו מום) - נפדה.

א. המנחות והנסכים שנטמאו,

עד שלא קדשו בכלי - יש להן פדיון, משקדשו בכלי - אין להם פדיון.

העופות והעצים והלבונה וכלי שרת - אין להם פדיון, שלא נאמר דין פדיון אלא בבמה.

ב. האומר 'הרי עלי במחבת' והביא במחשת, 'הרי עלי במחשת' והביא במחבת - מה שהביא הביא, וידי חובתו לא יצא.

'הרי זו להביא במחבת' והביא במחשת, 'הרי זו להביא במחשת' והביא במחבת - הרי זו פסולה.

'הרי עלי שני עשרונים להביא בכלי אחד' והביא בשני כלים, 'הרי עלי שני עשרונים להביא בשני כלים' והביא בכלי אחד - מה שהביא הביא ונחשב לו כמנחת נדבה, וידי חובתו לא יצא.

'אלו להביא בכלי אחד' והביא בשני כלים, 'בשני כלים' והביא בכלי אחד - הרי אלו פסולין.

'הרי עלי שני עשרונים להביא בכלי אחד' והביא בשני כלים, אמרו לו: בכלי אחד נדרת -

הקריבן בכלי אחד - כשרים, הקריבן בשני כלים - פסולין ואין אומרים שמה שהקריב יהיה למנחת נדבה כי הוא שתק כשהזכירו לו.

'הרי עלי שני עשרונים להביא בשני כלים' והביא בכלי אחד, אמרו לו: בשני כלים נדרת -

הקריבן בשני כלים - כשרין, נתנו בכלי אחד - כשתי מנחות שנתערבו.

ג. הרי עלי מנחה מן השעורין - יביא מן החטים¹.

הרי עלי מנחה מקמח - יביא סלת.

הרי עלי מנחה בלא שמן ולבונה - יביא עמה שמן ולבונה.

הרי עלי מנחה חצי עשרון - יביא עשרון שלם.

עשרון ומחצה - יביא שנים.

רבי שמעון פוטר, שלא התנדב בדרך המתנדבים.

ד. מתנדב אדם מנחה של ששים עשרון, ומביא בכלי אחד.

אם אמר 'הרי עלי ששים ואחד' - מביא ששים בכלי אחד ואחד בכלי אחד, שכן צבור מביא ביום טוב הראשון של חג שחל להיות בשבת ששים ואחד. דיו ליחיד שיהא פחות מן הצבור אחד.

תמיד: 2 כבשים ומנחתם 2 עשרונים.

מוסף שבת: 2 כבשים ומנחתם 2 עשרונים.

מוסף סוכות: 13 פרים ומנחתם 39 עשרונים, 2 אילים ומנחתם 4 עשרונים, 14 כבשים ומנחתם 14 עשרונים.

אמר רבי שמעון: והלא אלו לפרים, ואלו לכבשים, ואינם נבללים זה עם זה, אלא הסיבה שאין מביאים מנחה יותר משישים עשרונים היא בגלל שעד ששים יכולים להבלל.

אמרו לו: ששים - נבללים, ששים ואחד - אין נבללים!?

¹ רע"ב: והיינו כגון שאמר אילו הייתי יודע שאין מביאים מנחה מן השעורים לא הייתי נודר אלא מן החטים, אבל אם אמר לא הייתי נודר כלום - אינו חייב כלום.

אמר להם: כל מדות חכמים פו. בארבעים סאה - הוא טובל, בארבעים סאה חסר קרטוב - אינו יכול לטבול בהן. אין מתנדבים לג, שנים, וחמשה, אבל מתנדבים שלשה וארבעה וששה, ומששה ולמעלה. (ה) מתנדבים יין, ואין מתנדבים שמן, דברי רבי עקיבא. רבי טרפון אומר: מתנדבים שמן.

אמר רבי טרפון: (מה) מצינו ביין שפא חובה ובא נדבה, אף השמן בא חובה ובא נדבה. אמר (לו) רבי עקיבא: לא, אם אמרת ביין שפן הוא קרב חובתו בפני עצמו, תאמר בשמן שאינו קרב חובתו בפני עצמו. אין שנים מתנדבים עשרון אחד, אבל מתנדבים עולה ושלמים. ובעוף, אפלו פרידה אחת:

משנה מסכת מנחות פרק יג

(א) הרי עלי עשרון, יביא אחד. עשרונים, יביא שנים. פרשתי ואיני יודע מה פרשתי, יביא ששים עשרון. הרי עלי מנחה, יביא איזו שיירצה. רבי יהודה אומר, יביא מנחת הסלת שהיא מיחדת שבמנחות: (ב) מנחה, מין המנחה, יביא אחת. מנחות, מין המנחות, יביא שתים. פרשתי ואיני יודע מה פרשתי, יביא חמשתן. פרשתי מנחה של עשרונים ואיני יודע מה פרשתי יביא מנחה של ששים עשרון. רבי אומר, יביא מנחות של עשרונים מאחד ועד ששים:

(ג) הרי עלי עצים, לא יפחות משני גזירין. לבונה, לא יפחות מקמץ, חמשה קמצים הן, האומר הרי עלי לבונה, לא יפחות מקמץ. המתנדב מנחה, יביא עמה קמץ לבונה. המעלה את הקמץ בחוץ, חב. ושני בזיכין טעונין שני קמצים:

(ד) הרי עלי זֶהב, לא יפחות מדינר זֶהב. כסף, לא יפחות מדינר כסף. נחשת, לא יפחות ממעה כסף. פרשתי ואיני יודע מה פרשתי, הוא מביא עד שיאמר לא לכך נתפונתי:

(ה) הרי עלי יין, לא יפחות משלשה לגין. שמן, לא יפחות מלג. רבי אומר, שלשה לגין. פרשתי ואיני יודע מה פרשתי, יביא כיום המרבה:

(ו) הרי עלי עולה, יביא כבש. רבי אלעזר בן עזריה אומר, (או) תור או בן יונה. פרשתי מן הבקר ואיני יודע מה פרשתי,

משנה מסכת מנחות פרק יג

יביא פר ועגל. מן הבהמה ואיני יודע מה פרשתי, יביא פר ועגל איל גדי וטלה. פרשתי ואיני יודע מה פרשתי, מוסיף עליהם תור ובן יונה:

(ז) הרי עלי תודה, ושלמים, יביא כבש. פרשתי מן הבקר ואיני יודע מה פרשתי, יביא פר ופרה עגל ועגלה. מן הבהמה ואיני יודע מה פרשתי, יביא פר ופרה עגל ועגלה איל ורחל גדי וגדיה שער ושעירה טלה וטליה:

(ח) הרי עלי שור, יביא הוא ונסכיו במנה. עגל, יביא הוא ונסכיו בחמש. איל, יביא הוא ונסכיו בשתים. כבש, יביא הוא ונסכיו בסלע. שור במנה, יביא במנה חוץ מנסכיו. עגל בחמש, יביא בחמש חוץ מנסכיו. איל בשתים, יביא בשתים חוץ מנסכיו. כבש בסלע, יביא בסלע חוץ מנסכיו. שור במנה והביא שנים במנה, לא יצא, אפלו זה במנה חסר דינר וזה במנה חסר דינר. שחור והביא לבן, לבן והביא שחור, גדול והביא קטן, לא יצא. קטן והביא גדול, יצא. רביאומר, לא יצא:

(ט) שור זה עולה, ונסתאב, אם רצה יביא בדמיו שנים. שני שורים אלו עולה, ונסתאבו, אם רצה יביא בדמיהם אחד. רבי אוסר. איל זה עולה, ונסתאב, אם רצה יביא בדמיו כבש. כבש זה עולה ונסתאב, אם רצה יביא בדמיו איל. רבי אוסר. האומר אחד מכבשי הקדש, ואחד משורי הקדש, היו לו שנים, הגדול שבהן הקדש. שלשה, הבינוני שבהן הקדש. פרשתי משנה מסכת מנחות פרק יג

ואיני יודע מה פרשתי, או שאמר, אמר לי אבא ואיני יודע מה, הגדול שבהן הקדש :
(י) הרי עלי עולה, יקריבנה במקדש. ואם הקריבה בבית חוניו, לא יצא. שאקריבנה בבית חוניו, יקריבנה במקדש. ואם הקריבה בבית חוניו, יצא. רבי שמעון אומר, אין זו עולה. הריני נזיר, יגלח במקדש. ואם גלח בבית חוניו, לא יצא. שאגלח בבית חוניו, יגלח במקדש. ואם גלח בבית חוניו, יצא. רבי שמעון אומר, אין זה נזיר. הכהנים ששמשו בבית חוניו, לא ישמשו במקדש בירושלים, ואין צריך לומר לדבר אחר, שנאמר (מלכים ב כג), אך לא יעלו כהני הבמות אל מזבח יי בירושלים כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם, הרי הם כבועלי מומין, חולקין ואוכלין, אבל לא מקריבין :
(יא) נאמר בעולת הבקמה אשה ריח ניחוח, (ובעולת העוף אשה ריח ניחוח), ובמנחה אשה ריח ניחוח, ללמד, שאחד המרבה ואחד הממעיט, ובלבד שיכונן אדם את דעתו לשמים :